

Iederkerk 16 februari 2025

Thema: Jona

Lied bij binnenkomst: Trinity, [Us and the road](#)

START IN KERK 20

Welkom en Gebed

Meezinglied: Lied 834 [Vernieuw mij, o Eeuwig licht](#) (Ntjam Rosie)

Toelichting/uitleg activiteiten

SAMEN ONTDEKKEN

1e activiteit, gezamenlijk "Wie van de drie"

Lied bij uiteengaen: [Jona Jona ga naar Ninevé](#)

ONTDEKKEN 45

Creatief:

- Kraspapier: soms is al het mooie weg/zwart, hoe maak je het weer mooi
- Ninevé bouwen: van lego, houten blokken e.d.
- Visbekertje: van karton(nen bekertje) een is maken waarin een Jona (papieren poppetje aan touwtje) kan worden gevangen

Actief:

- Doet 'iet het of doet 'ie het niet
- Wie is het
- Snake - computerspel

Bezinning:

- Wie hoorden de stem van God allemaal in de bijbel? Bang om te gaan?
- Wat zou je tegenkomen bij jezelf als je 3 dagen in het donker zou zitten? Ruimte donker maken, verschillende hoekjes? Walvisgeluid, kussens
- Lied aanleren: Stef Bos, [Door de wind](#)

VIEREN 20

1. Muziek tijdens binnenkomen: Louis Armstrong, [Jonah and the whale](#)
2. Muziek als iedereen binnen is: Delise, [Kleine dingen](#)
3. Ontsteken paaskaars Roelinde
4. Overdenken

Verteller

God zegt tegen Jona:

"ga naar Ninevé.

Zeg ze dat wat er allemaal verkeerd gaat mij teveel is geworden. "

Jona gaat op pad – de andere kant op dan God heeft gezegd.

Hij gaat aan boord van een schip, precies de verkeerde kant op.

Terwijl Jona slaapt komen ze in een grote storm.

Zó groot dat de bemanning zegt: dit moet iets van God zijn.

Dan maken ze Jona wakker en vertelt hij dat hij de Heer dient, schepper van hemel en aarde.

De bemanning van het schip is diep onder de indruk.

Ze vragen wat ze moeten doen.

Jona zegt: gooi mij maar over boord, want de storm komt door mij.

Terwijl ze de Heer om vergeving vragen, doen ze wat Jona zegt.

De zee wordt kalm, en ze bidden tot de Heer.

De matroos

Wat landrotten op zee zoeken, begrijp ik niet

Je hebt zeelui en je hebt landrotten – zo was het bij de schepping al.

Maar als ze betalen, goed dan doen ze hun best maar.

Als ze maar niet zeeziek worden.

Maar nou laatst hadden we zo'n apart geval.

Komt er zo'n landrot, betaalt en... gaat benedendeks.

Slapen, zegt hij.

Ze willen anders altijd boven zijn als we uitvaren, maar deze niet.

Slapen, zo diep mogelijk weggedoken in het schip.

Het leek wel of hij naar de diepte wilde...

Affijn, wij steken af, van lager wal, maar de skipper weet wat hij doet.

Een paar uur later: een storm zoals we nooit eerder hebben gehad..

Grote goden, roept de stuurman, één van ons moet iets op zijn hals hebben gehaald.

Nou, geen van ons dus, maar wel die landrot.

Zegt hij doodleuk: "Mijn schuld die storm.

De Heer, de schepper, bemoeit zich ermee.

Gooi mij maar over boord..."

Nou mooi niet, dat is pas écht de goden verzoeken.

Maar we komen niet uit de storm, dus ten lange leste...

Maar wat ik zie vlak voor hij het water raakt?

Een monster van een vis...

Krijg de kriebels.

Die avond vertelt de bootsman dat hij op wacht hoorde zingen.

Krijg de kriebels.

Een lied!

Door de wind, door de regen, dwars door alles heen, door de storm...

5. Lied door het koor (Stef Bos, *Door de wind*)

Verteller

De grote vis verbergt Jona 3 dagen en nachten, en brengt hem dan aan wal.
Daar gaat hij.
En nu de goede kant op: de kant van God.
En hij preekt in Ninevé: “nog 40 dagen en de stad keert om!”
En wat gebeurt?
De mensen, de koning en zelfs de dieren keren om.
En ze bidden tot God.

De koning

Iedereen kijkt naar mij.
Om te horen wat ik beslis.
En om te kijken of ze me aan de kant kunnen zetten
Er gebeurt nogal wat in de stad dat verkeerd is.
Iedereen zit elkaar in de weg, en roept om een oplossing van mij.
Maar o wee als ik dan iets beslis wat ze niet zint.
Het is maar goed dat ik een stevig leger heb om zo nu en dan orde op zaken te stellen.
Om verzet de kop in te drukken.
Mij zien ze niet buiten het paleis.

Te gevaarlijk, teveel mensen die zich tegen me kunnen keren.
Dus blijf ik binnen – ook al is dat eenzaam.

Maar vandaag is er iets gekks gebeurd.
Het paleis is compleet leeggelopen.
Er is een vreemdeling die iets roept dat diepe indruk maakt.
Iets met ‘nog 40 dagen en de stad keert om’.

Nu loop ik hier, vreemd, onwennig, tussen de mensen.
Ik zie de stad eigenlijk voor het eerst echt goed.
Ik zie de mensen pas voor het eerst echt goed.
En ze kijken mij aan, en lijken het mooi te vinden dat ik hier ben in plaats van in mijn paleis.
Er gebeurt nog steeds veel verkeerd.
Maar er verandert ook iets.
Ook in mijzelf.
Ineens zie ik mezelf lopen, met mijn kroon op, mijn mantel aan.
Wie ben ik eigenlijk?
Wie ziet mij eigenlijk?

Ik voel me niet langer koning, ik wil het niet meer.
Kroon af, mantel uit.
Een omslagdoek, meer niet.
Net als anderen doen.
Het verkeerde is onverdraaglijk geworden.
We huilen samen.

En ik hoor het mezelf zeggen: laten we stil worden, jongens.
Laten we stil zijn, meisjes.
Het moet toch anders kunnen?
Het kan toch? - kijk maar, de stad is omgekeerd...

Verteller

Jona heeft gepreekt, met tegenzin.
En nu zit hij op een heuveltje buiten de stad.
Hij rekent erop dat de stad wordt omgekeerd en verwoest, net als Sodom en Gomorra.
Maar er gebeurt niets.
Of toch: er verandert iets in de stad, maar niet zoals hij had verwacht.
En hij moppert op God: zo bent u nu eenmaal, veel te goed voor de mensen.
Veel te vergevend – en dat wist ik wel, maar nu zit ik hier toch, helemaal voor niets.
Ach was ik maar dood!

Dan laat God een boom groeien waaronder Jona schaduw heeft - en hij kikkert wat op.
Die nacht komt er een klein beestje, een worm, die de boom aantast.
De volgende morgen schijnt de zon door de verdorde bladeren heen op het verhitte hoofd van Jona.
Hij foetert en moppert dat het zo geen leven is.
Dan zegt God:
“Jij wil de boom sparen die zomaar is gegroeid.
Zou ik dan de stad niet willen sparen?
Een stad zo groot dat er duizenden mensen zijn die niet eens weten wat links of recht is...”

De straatmuzikant

Niemand die me ziet.
Niemand die let op wat ik doe.
Zolang ik maar niet in de weg loop.

Soms gooit iemand een muntje in mijn pet.
Ik knik en in dank en ik speel zachtjes verder.
Muziek die mooi is, maar niet teveel aandacht vraagt.
Maar ze kijken me niet aan – en dat is ook een soort van de bedoeling.
Zo kom ik aan mijn brood, van dat geef.

Maar vandaag is er iets veranderd.
Er loopt een vreemdeling door de stad die roept: Nog 40 dagen dan keert de stad om.
Hij roept het duidelijk met tegenzin.

En toch: de mensen staan stil, luisteren, en zijn geschokt.
Ze schieten in tranen, roepen: het verkeerde is teveel geworden.

Het moet anders!

Ook ik voel iets, het lijkt wel een soort wind maar dan anders.

Gefluister.

Ik sta op.

Ik laat me zien.

En de mensen kijken me aan, het is net of het voor het eerst is.

Ze helpen me nu, en dan echt.

Ik weet niet veel, ik weet niet eens van links of rechts.

Maar ik weet wel: de wereld is veranderd.

Het lijkt wel of God heeft ingegrepen.

De stad is omgekeerd.

6. Gebed

7. Afronden richting maaltijd

8. Zegen: meezinglied Hemelhoog 408 ([Gaaf heen in vrede](#))

9. Muziek bij verlaten van de kerkzaal: Triumphant Quartet, [Hey Jonah](#)

ETEN